

Arrest

nr. 57 984 van 17 maart 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 14 januari 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 15 december 2010 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 februari 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. GOETRY, die loco advocaat A. DE RUYCK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 5 oktober 2009 diende verzoeker een aanvraag om verblijfsmachtiging in op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 9 maart 2010 legde verzoeker samen met mevrouw L. B.-T. een verklaring van wettelijke samenwoning af.

1.3. Verzoeker diende op 9 maart 2010 een aanvraag in tot het verkrijgen van een verblijfskaart in functie van een familielid van een burger van de Unie, dit als "*partner duurzame relatie*".

1.4. Op 8 juli 2010 nam de gemachtigde van de staatssecretaris een beslissing tot weigering van verblijf zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Verzoeker diende tegen deze beslissing een

schorsings- en annulatieberoep in dat door de Raad bij arrest nr. 48 638 van 27 september 2010 verworpen werd.

1.5. Op 11 augustus 2010 diende verzoeker opnieuw een aanvraag in tot het verkrijgen van een verblijfskaart in functie van een familielid van een burger van de Unie, dit als "partner duurzame relatie".

1.6. Op 15 december 2010 nam de gemachtigde van de staatssecretaris een beslissing tot weigering van verblijf zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Deze beslissing werd betekend op 20 december 2010. Dit is thans de bestreden beslissing, als volgt gemotiveerd:

"(...) Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste één jaar met zijn partner, zoals vereist door de wet van 15.12.1980. Betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag, of dat zij elkaar tenminste één jaar kennen, of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben (criteria bepaald door artikel 11 van het KB van 05 juli 2010).

Betrokkene legt volgende documenten voor als bewijs voor de relatie:

- een tiental foto's: van een tiental foto's kan men bezwaarlijk stellen dat ze de duurzaamheid en stabiliteit van een relatie effectief bewijzen.

- verklaringen op eer door derden: deze verklaringen kunnen niet aanvaard worden als bewijs voor de relatie aangezien ze geen feiten bevatten en niet op hun waarachtigheid kunnen getoetst worden.

- een arbeidscontract op naam van betrokkene: aangezien er op dit contract geen verwijzing naar de partner van betrokkene is terug te vinden, kan dit niet beschouwd worden als een bewijs voor de relatie, enkel als een bewijs voor het feit dat betrokkene een job heeft

Er is bijgevolg niet voldaan aan de hierboven vermelde criteria en het recht op verblijf wordt daarom geweigerd aan betrokkene."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In wat als een eerste middel kan beschouwd worden werpt verzoeker de schending op van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker betoogt als volgt:

"De Raad is, met betrekking tot de materiële motiveringsplicht in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van zijn aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. R.v.St., nr. 101.624, 7 december 2001; arrest RVV nr. 2563 van 12 oktober 2007).

De verwerende partij stelt in de bestreden beslissing dat verzoeker niet op afdoende wijze heeft aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van ten minste één jaar met zijn partner, en dat hij onvoldoende bewijs aanbrengt dat zij als partners (één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag of dat zij) elkaar ten minste één jaar kennen.

Artikel 11 van het K.B. van 5 juli 2010 verduidelijkt dat het stabiel karakter van de relatie wordt aangetoond indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste een jaar kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhouden, dat zij elkaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen.

Nergens in de actuele geldende wetgeving wordt verduidelijkt hoe verzoeker dit bewijs moet leveren, zodat er mag worden van uitgegaan dat dit mag gebeuren met alle middelen van recht getuigenverklaringen en fotografisch materiaal inbegrepen.

Verzoeker wijst erop dat in het oude artikel 4M. 1.4 van de Omzendbrief van 30.09.1997, ondertussen opgeheven, werd omschreven hoe het 'duurzame karakter' van de relatie door de aanvrager diende bewezen te worden: dit bewijs kan bestaan uit betrouwbare getuigen, een gemeenschappelijke huishouding, de samenwoning, fotografisch materiaal, facturen en dergelijke, (eigen onderlijning).

Verzoeker heeft bij zijn aanvraag maar liefst 22 verklaringen aangebracht, die stuk voor stuk bevestigen dat de relatie van verzoeker reeds meer dan 1 jaar duurt.

De verwerende partij vermeldt over deze verklaringen: "deze verklaringen kunnen niet aanvaard worden als bewijs voor de relatie aangezien ze geen feiten bevatten en niet op hun waarachtigheid kunnen getoetst worden".

Gelet op het gegeven dat de actueel geldende wetgeving nergens bepaalt op welke wijze de relatie kan worden bewezen, kan de verwerende partij deze verklaringen niet zonder meer terzijde schuiven.

Zij stelt dat de verklaringen geen feiten bevatten en niet op hun waarachtigheid kunnen getoetst worden. De verwerende partij kon nochtans de verklaringen toetsen door de getuigen te horen, nu elk van hen hun volledige identiteit telkens vermeld heeft, en tevens een kopie van hun identiteitskaart gevoegd heeft.

Zo vermeldt de heer (G.C.) dat hij de voorzitter is van de Raad van Bestuur van de voetbalvereniging waar verzoeker is aangesloten. Zo vermeldt de heer (K.V.W.) dat "zij erbij waren toen (L.K.) voorstelde aan haar ouders ruim een jaar geleden. .. Als coach van VK Bruggeman ben ik verheugd dat zo een jonge speler zich zelfs aangesloten om dit seizoen bij ons te komen voetballen, duidelijk een teken dat hij zich wel wil integreren in de vriendenkring van zijn vriend (L.)".

De verwerende partij kan de verklaringen toetsen op hun waarachtigheid maar laat na dit te doen. Bovendien blijkt nergens uit waarom de 22 (!) voorgelegde verklaringen onbetrouwbaar zouden zijn en dus niet kunnen aanvaard worden. Ze bevatten overigens wel degelijk feiten, zoals blijkt uit voormelde citaten.

Bijkomend heeft verzoeker fotografisch materiaal bij zijn aanvraag gevoegd, als bewijs van zijn relatie. Daarover stelt de verwerende partij in haar beslissing: "van een tiental foto 's kan men bezwaarlijk stellen dat ze de duurzaamheid en stabiliteit van een relatie effectief bewijzen".

Verzoeker herhaalt dat, nu nergens gespecificeerd wordt hoe de relatie moet bewezen worden, er moet vanuit gegaan worden dat fotografisch materiaal als bewijs kan aangeleverd worden. Bovendien dient de verwerende partij bij de beoordeling van het bestaan van een stabiele relatie alle voorgelegde elementen in rekening te nemen, en niet elk bewijsstuk afzonderlijk.

De verwerende partij schuift zowel de getuigenverklaringen, de geregistreerde samenwoning als het fotomateriaal zonder meer terzijde en bekijkt deze elementen niet samen als een geheel als bewijs van de relatie van verzoeker.

Zij heeft bijgevolg de voorliggende gegevens niet correct beoordeeld en is op een onredelijke wijze tot haar besluit gekomen.

De materiële motiveringsverplichting is derhalve flagrant geschonden."

2.2. De verwerende partij betoogt als volgt in haar nota met opmerkingen:

"In een enig middel beroept verzoeker zich op de vermeende schending van de materiële motiveringsplicht en van artikel 4.M.1.4 van Omzendbrief van 30.09.1997 betreffende het verlenen van een verblijfsmachtiging op basis van samenwoning in het kader van een duurzame relatie.

De verwerende partij stelt vast dat in het middel niet nader wordt ingegaan op de, blijkens de opgave van beweerdelijk geschonden rechtsregels.

Bij gebreke van een weergave in de toelichting van het middel van de wijze waarop de door verzoeker vermelde rechtsregels zouden zijn geschonden, kan de verwerende partij zich desbetreffend niet met kennis van zaken verdedigen, zodat het middel vanuit het oogpunt van de opgeworpen schending van die laatste rechtsregels naar het oordeel van laatstgenoemde eveneens om die reden als onontvankelijk dient te worden beschouwd (R.v.St. nr. 39.750, 18.6.1992, Arr. R.v.St. 1992, z.p.). Geheel ten overvloede laat de verwerende partij gelden dat de Omzendbrief dd. 17.09.1997 werd opgeheven door de Omzendbrief dd. 17.06.2009 houdende bepaalde verduidelijkingen en wijzigings- en opheffingsbepalingen inzake de gezinshereniging. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. R.v.St. nr. 101.624 van 7 december 2001).

In de bestreden beslissing wordt ingegaan op alle voorgelegde documenten en de gemachtigde van de Federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid besluit hieruit dat onvoldoende bewijs voorligt dat betrokkenen elkaar tenminste één jaar kennen.

Verzoeker weerlegt dit ook niet zijn verzoekschrift, doch stelt enkel dat de verwerende partij niet op een correcte wijze heeft beoordeeld.

Het komt bijgevolg toe aan de vreemdeling die zich op een verblijfsrecht in functie van een partner, burger van de Unie, wenst te beroepen om met alle middelen van recht het duurzaam en stabiel karakter van de relatie, zoals gedefinieerd in artikel 3 van het koninklijk besluit van 7 mei 2008 aan te tonen.

In casu toont verzoeker evenwel niet op afdoende wijze aan dat hij:

- één jaar ononderbroken heeft samengeleefd voor de aanvraag;
- of dat zij elkaar tenminste één jaar kennen;
- of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben.

De bovenstaande motieven volstaan opdat zou komen vast te staan dat de gemachtigde van de federale Staatssecretaris van Migratie- en Asielbeleid geenszins op kennelijk onredelijke wijze tot het besluit is gekomen dat verzoekers aanvraag van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie diende te worden geweigerd.

De motivering is daarnaast voldoende geconcretiseerd.

Er dient dan ook te worden besloten dat de bestreden beslissing ten genoegen van recht met draagkrachtige motieven, die de bestreden beslissing inhoudelijk ondersteunen, is omkleed.

De verwerende partij laat verder gelden dat de gemachtigde van de Federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid bij de beoordeling van de vraag of voldaan is aan vereiste van het stabiele en duurzame karakter van de relatie met een Belgische onderdaan, en zo ook of de aangebrachte stukken kunnen volstaan, over een ruime appreciatiebevoegdheid beschikt. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent ter zake een marginale toetsingsbevoegdheid uit en is niet bevoegd zijn beoordeling van de feiten in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. Bij gebrek aan een wettelijke bewijsregeling, is het bewijs van het vervuld zijn van de voorwaarden tot verblijf van meer dan drie maanden vrij en rust de bewijslast daartoe op de aanvrager. Deze vrije feitenvinding en -appreciatie impliceert dat de bevoegde administratieve overheid discretionair oordeelt of de verzoekende partij het bewijs van de voorwaarden levert.

Verzoekers uiteenzetting kan aan het voorgaande geen afbreuk doen, temeer nu verzoekers beschouwingen niet dienstig in verband kunnen worden gebracht met de door hem geschonden geachte rechtsregels. Vervolgens citeert de verwerende partij uit een arrest van de Raad van 11 december 2009 met nr. 35 672 en besluit ze: "Gelet op het voorgaande is de verwerende partij de mening toegedaan dat verzoekers enig middel niet kan worden aangenomen."

2.3. Verwerende partij kan niet gevolgd worden in haar stelling dat verzoeker in het eerste middel de schending aanvoert van "artikel 4.M.1.4 van Omzendbrief van 30.09.1997 betreffende het verlenen van een verblijfsmachtiging op basis van samenwonen in het kader van een duurzame relatie." Verzoeker werpt in het eerste middel duidelijk enkel de schending op van de materiële motiveringsplicht, waarbij hij terloops verwijst naar de voormelde omzendbrief van 30 september 1997. In zijn betoog zet verzoeker voorts duidelijk uiteen op welke wijze hij de materiële motiveringsplicht geschonden acht door de bestreden beslissing.

De exceptie van onontvankelijkheid van het middel, opgeworpen door de verwerende partij in haar nota, wordt dan ook verworpen.

2.4. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

2.5. Artikel 40 bis, §2, 2°, van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

"Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd :

(...) 2° de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten, voorzover het gaat om een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele relatie die al minstens een jaar duurt, zij beiden ouder dan 21 jaar en ongehuwd zijn en geen duurzame relatie hebben met een andere persoon; (...)"

De Koning bepaalt bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de criteria inzake de stabiele relatie tussen de partners, bedoeld in 2°. De minimumleeftijd van de twee partners bedoeld in 2° wordt teruggebracht tot 18 jaar, wanneer zij het bewijs leveren dat zij voor de aankomst in het Rijk van de vreemdeling die vervoegd wordt, reeds tenminste een jaar samengewoond hebben."

Bij koninklijk besluit van 5 juli 2010 werd artikel 11 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de Vreemdelingenwet als volgt gewijzigd:

"Het stabiel karakter van de relatie wordt aangetoond :

- indien de partners bewijzen gedurende minstens een jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken op legale wijze in België of een ander land te hebben samengewoond;

- ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste een jaar kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhouden, dat zij elkaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;
- ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben.”

2.6. Bovenvernoemde bepalingen zijn via artikel 40ter van de Vreemdelingenwet eveneens van toepassing op familieleden van Belgische onderdanen. Er dient dus geconcludeerd te worden dat een niet-EU-vreemdeling die op grond van een duurzame relatie met een Belgische onderdaan een verblijfskaart wenst te verkrijgen, dient te voldoen aan de wettelijk gestelde voorwaarde dat hij een naar behoren geattesteerde duurzame relatie dient aan te tonen die al minstens een jaar duurt en die een stabiel karakter heeft.

2.7. De bewijslast inzake het aantonen van een duurzame en stabiele relatie ligt bij de aanvrager en is bij gebrek aan enig reglementaire bepaling aangaande de bewijsstukken die kunnen overgelegd worden, vrij. De gemachtigde van de staatssecretaris beschikt over een zeer ruime appreciatie-bevoegdheid bij de beoordeling van de neergelegde stukken, waarop de Raad enkel vermag een marginale wettigheidstoetsing uit te oefenen.

2.8. Waar verzoeker in zijn betoog verwijst naar “artikel 4.M.1.4 van Omzendbrief van 30.09.1997 betreffende het verlenen van een verblijfsmachtiging op basis van samenwoont in het kader van een duurzame relatie” dient de Raad op te merken dat de door verzoeker bedoelde omzendbrief is opgeheven door de omzendbrief van 17 juni 2009 houdende bepaalde verduidelijkingen en wijzigings- en opheffingsbepalingen inzake gezinshereniging, zodat verzoeker er zich niet dienstig op kan beroepen.

2.9. In het administratief dossier bevinden zich de tien foto's die door de verwerende partij beoordeeld werden in de bestreden beslissing en die verzoeker opnieuw bij zijn verzoekschrift voegt. De Raad stelt vast dat op zeven foto's niet meer te zien is dan een man en een vrouw die samen voorkomen op de foto. Deze foto's zijn niet gedateerd, evenmin als de overige drie foto's waarop nog andere personen voorkomen dan de voormelde man en vrouw. Verzoeker kan de foto's niet meer laten zeggen dan wat ze zeggen, namelijk dat twee personen samen afgebeeld worden. De Raad acht de beoordeling die de verwerende partij maakt van de betrokken foto's, namelijk dat “van een tiental foto's kan men bezwaarlijk stellen dat ze de duurzaamheid en stabiliteit van een relatie effectief bewijzen” dan ook correct.

2.10. Blijkens het administratief dossier werden er 21 verklaringen toegevoegd aan de in punt 1.5. bedoelde aanvraag die verzoeker opnieuw bij zijn verzoekschrift voegt. Acht verklaringen, waaronder de verklaring van “de voorzitter (...) van de Raad van Bestuur van de voetbalvereniging waar verzoeker is aangesloten” blijken niet gedagtekend te zijn en kunnen om die reden alleen al niet aanvaard worden. Er kan ook niet nagegaan worden hoelang de relatie tussen verzoeker en zijn partner duurt indien de niet gedagtekende verklaringen gewag maken van een relatie die ruim een jaar geleden begon. De verklaringen blijken verder uit te gaan van vrienden, collega's, familieleden van verzoeker en zijn partner en van zijn partner zelf. Zij kunnen derhalve bezwaarlijk als objectief gelden en vertonen een gesolliciteerd karakter, getuige het feit dat in sommige verklaringen aangaande de duur van de relatie gesteld wordt, “Ik bevestig” en het stereotiep gehanteerde woordgebruik, zoals: verzoeker en zijn partner “hebben een relatie van +/- 1 jaar”, “zijn nu ruim een jaar samen”, “(zijn) al een jaar samen”, “zijn al 1 jaar en 2 weken samen”; “(hebben) een reeds bijna één jaar durende relatie” “(vormen) reeds meer dan een jaar een gelukkig koppeltje”, “(zijn) nu bijna een jaar een koppel”, “(vormen) een koppel sedert 1 jaar”. Vele verklaringen bevatten vage aanduidingen zoals “ze zijn al geruime tijd samen en wonen nu onder hetzelfde dak”, “ze vormen “een mooi koppel”, de partner van verzoeker stelde hem aan haar ouders voor “ruim een jaar geleden”, de partner van verzoeker beurde op “toen ze een relatie begon”, “ik bevestig dat ze een koppel zijn, want ik zie ze regelmatig op de voetbal, familiefeesten enz. en ik zie ze altijd samen” en “ze hebben samen een mooi en gelukkig leven opgebouwd.” Andere verklaringen getuigen dan weer louter van de sympathie van de ondertekenaar voor verzoeker. Geen enkele van de verklaringen geeft meerdere objectieve feiten weer die kunnen nagegaan worden. Gelet op het voormelde en bij gebrek aan een reglementaire bepaling omtrent verklaringen op eer van derden in deze, acht de Raad de beoordeling die de verwerende partij maakt van de betrokken verklaringen, namelijk dat “deze verklaringen kunnen niet aanvaard worden als bewijs voor de relatie aangezien ze geen feiten bevatten en niet op hun waarachtigheid kunnen getoetst worden” dan ook correct.

2.11. Verzoeker hecht blijkens zijn verzoekschrift belang aan het aantal verklaringen dat hij voegde bij zijn verzoekschrift maar dit toont op zich niet aan dat er sprake is van een duurzame en stabiele relatie van minstens een jaar.

2.12. Waar verzoeker betoogt dat *“De verwerende partij (...) nochtans de verklaringen (kon) toetsen door de getuigen te horen, nu elk van hen hun volledige identiteit telkens vermeld heeft, en tevens een kopie van hun identiteitskaart gevoegd heeft.”*, dient de Raad op te merken dat de bewijslast in deze ligt bij verzoeker en dat niet van de verwerende partij kan verwacht worden dat zij in deze op zoek gaat naar gegevens en de leemtes in de bewijsvoering van verzoeker dient op te vullen.

2.13. De verklaringen van derden en het fotomateriaal worden niet gesteund door enig objectief element zoals facturen die wijzen op een gemeenschappelijke huishouding, briefwisseling tussen verzoeker en zijn partner gedurende een periode van minstens een jaar, hotelreservaties op beider naam, ... Het enige objectieve element waarnaar verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift vormt de verklaring van wettelijke samenwoning afgelegd op 9 maart 2010 maar deze kan niet het bewijs vormen van een duurzame en stabiele relatie van minstens een jaar. Verzoeker kan dan ook niet gevolgd worden in zijn stelling dat het geheel van de elementen, namelijk de getuigenverklaringen, de geregistreerde samenwoning en het fotografisch materiaal, wijzen op de duurzaamheid en de stabiliteit van de relatie.

Het eerst middel is ongegrond.

2.14. In een tweede middel werpt verzoeker de schending op van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker betoogt als volgt:

“Verzoeker diende reeds een aanvraag tot het bekomen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie in op 9 maart 2010. Deze aanvraag werd geweigerd door de verwerende partij en hiertegen werd een verzoekschrift tot nietigverklaring ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, hetgeen werd afgewezen als ongegrond.

Verzoeker is geregistreerd als wettelijk samenwonende sinds 9 maart 2010, en dit gegeven was (tijdens de eerste procedure reeds!) en is dus bekend aan de verwerende partij.

Nergens uit de beslissing van de verwerende partij blijkt dat zij dit element mede in rekening heeft genomen bij de beoordeling van het al dan niet bestaan van een stabiel karakter van de relatie van partijen.

Verzoeker woonde reeds samen sinds januari 2010 - wat in diverse verklaringen van de getuigen bevestigd wordt! - wat des te meer het stabiel karakter van de relatie bevestigt, waarbij alle elementen, met name én het fotografisch materiaal én de getuigenverklaringen én de verklaringen van wettelijke samenwoning — dient in rekening te worden genomen bij beoordeling van het bewijs.

Door de verklaring van wettelijke samenwoning niet in aanmerking te nemen, schendt de verwerende partij het redelijkheidsbeginsel;”

2.15. De verwerende partij betoogt als volgt in haar nota met opmerkingen:

“In een tweede middel beroept verzoeker zich op de vermeende schending van het redelijkheidsbeginsel. Volgens verzoeker zou onvoldoende rekening gehouden zijn met het feit dat hij en zijn partner reeds geregistreerd zijn sinds 9 maart 2010. Waar verzoeker verwijst naar zijn verklaring van wettelijke samenwoning dd. 09.03.2010, ziet de verwerende partij niet in hoe dit gegeven aantoonde dat de relatie van verzoeker en zijn partner reeds één jaar duurt of dat zij reeds één jaar ononderbroken samenleven. De verwerende partij merkt op dat de gemachtigde van de federale Staatssecretaris van Migratie- en Asielbeleid geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, oordeelde dat verzoekers verblijfsrecht wordt geweigerd.

De gemachtigde van de federale Staatssecretaris van Migratie- en Asielbeleid handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die verzoekers concrete situatie daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels, het zorgvuldigheidsbeginsel inclusief.

De in casu bestreden beslissing werd rechtmatig genomen, zonder miskennis van de zorgvuldigheidsverplichting waarvan verzoeker de schending aanvoert.

Verzoeker kan niet dienstig anders voorhouden.

De verwerende partij is de mening toegedaan dat ook verzoekers tweede middel niet kan worden aangenomen.”

2.16. Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

2.17. Aangezien de verklaring van wettelijke samenwoning afgelegd werd op 9 maart 2010 kan deze onmogelijk het bewijs vormen van een duurzame en stabiele relatie van minstens een jaar. Verwerende partij diende er derhalve dan ook geen rekening mee te houden of specifiek te motiveren omtrent dit element. Waar verzoeker nog stelt dat de door hem neergelegde verklaringen erop wijzen dat hij en zijn partner sinds januari 2010 samenwonen, ziet de Raad niet in op welke wijze dit aantoonbaar is op het ogenblik dat de bestreden beslissing getroffen werd, sprake is van een duurzame en stabiele relatie van minstens een jaar. Voor het overige verwijst de Raad naar de bespreking van het eerste middel.

Het tweede middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien maart tweeduizend en elf door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA